

Sandefjord 28. september 2015. Vedtak i sak 107-2015.

Klager: NN

Innklaget: CrediCare AS, Postboks 394, 6802 Førde.

Saken gjelder: Om varsler er avsendt på betryggende måte.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57. Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Saken gjelder 5 ubetalte fakturakrav til XX. Hovedkravet utgjør kr 1783.

2. Saksforholdet.

På vegene av fordringshaver sendte innklagede 25.03.15 girobrevet «Purring – Varsel før inkasso» for ubetalte fakturaer i perioden august 2014 til februar 2015. Det var ikke beregnet purregebyr.

Da kravet ikke var betalt innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet, ble saken overført til inkasso og betalingsoppfordring tillagt inkassosalær med kr 406,25 ble sendt 14.04.15. Både inkassovarsel og betalingsoppfordring var sendt til adressen YY.

Klager fremsatte 16.04.15 klage til Inkassoklagenemnda. Klager ønsket ikke å betale mer enn hovedkravet og ba samtidig om en nedbetalingsavtale. Klager betalte deretter kr 1847,17.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende redegjorde innklagede for saken. Det fremgikk at kravet på inkassokostnadene ble opprettholdt, dog hadde de, etter telefon fra klager, innvilget noe reduksjon i påløpte omkostninger. Kr 2047 var avtalt som endelig oppgjør. Restkravet skal ha blitt betalt 11.06.15.

3. Partenes anførsler.

Klager anfører at han hverken har mottatt faktura, inkassovarsel eller betalingsoppfordring, og at han først ble kjent med saken da han mottok SMS 16.04.15. Han opplyser at avtalegiro plutselig ikke gikk gjennom uten at han har gjort noe for å påvirke dette. På fordringshavers hjemmeside står det at han har betalt. Hovedkravet erkjennes, men klager ønsker en betalingsplan ettersom informasjonen fra fordringshaver har vært utydelig.

Innklagede anfører at varslene er betryggende avsendt. I følge Det sentrale Folkeregister har klager bostedsadresse ZZ. Hos fordringshaver er klager registrert med adresse YY. Både varsel før inkasso og betalingsoppfordring er sendt til YY, og klager har i klageskjemaet bekreftet at betalingsoppfordringen er mottatt. For å sikre kvalitet i egen database i forhold til korrekt adresse på skyldnere benytter CrediCare AS seg av posten sin EA-tjeneste. CrediCare AS har i andre saker mot klager spesifikt merket adressen i varsel med B-1, i tillegg til YY, men automatisk oppdatering gjennom EA-tjenesten sletter denne tilleggsmerkingen. Det anføres at så lenge CrediCare sine varsler og brev er sendt til den adressen som er blitt oppdatert gjennom posten sin AE-tjeneste, og denne er tilnærmet lik den adressen klager er registrert med hos treningssenteret, hevdes det at disse er betryggende avsendt. At betalingsoppfordringen er bekreftet mottatt indikerer også at brev kommer fram på benyttet adresse.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 14.09.15. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndriving av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader med utenrettslig inndriving etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 fjerde ledd at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i blant annet inkassoloven §§ 9 og 10 er overtrådt.

Det følger av inkassoloven § 9 at skyldner skal varsles skriftlig på papir før kravet oversendes til inkasso. Inkassovarslet skal sendes etter forfall og opplyse skyldneren om at saken vil bli oversendt til inkasso dersom kravet ikke blir betalt innen en betalingsfrist på minst 14 dager. Betalingsoppfordring etter inkassoloven § 10 skal sendes når et krav er mottatt til inkasso. Skyldner skal oppfordres til enten å betale eller å komme med innsigelser mot kravet innen en frist på minst 14 dager. I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan inkassovarsler skal sendes. Her heter det blant annet:

”Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av Folkeregisteret.”

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene og har lagt til grunn at dette også gjelder betalingsoppfordring og andre brev og varsler. Utgangspunktet er altså at alle varsler skal sendes til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Først hvis en slik adresse ikke er oppgitt, kan varslene sendes til adresse registrert i Folkeregisteret.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at klager skal ha hatt avtalegiro. Av årsak nemnda ikke er kjent med, skal denne ikke lenger ha fungert. Konsekvensen var at fem måneders treningsavgift ikke ble betalt. Nemnda legger videre til grunn at inkassovarsel og betalingsoppfordring i saken er sendt til YY. Klager skal ikke ha mottatt inkassovarsel, og skal først ha blitt kjent med kravet gjennom en SMS fra innklagede, mottatt 16.04.15. Kravet på inkassokostnader bestrides derfor.

Nemnda viser til at innklagede, som den profesjonelle part, har risikoen for å dokumentere at varsler er betryggende avsendt. Nemnda legger til grunn at innklagede ikke har benyttet eksakt oppgitt adresse, hvilket kan være årsaken til at varset/ene ikke er kommet fram. At posten, gjennom sin EA-tjeneste, foretar endringer i skyldners adresse, fritar ikke avsender for ansvaret med å besørge betryggende avsendelse. At klager eventuelt likevel skal ha mottatt betalingsoppfordringen er dessuten uten betydning for om inkassovarslet er å anse som mottatt.

Etter nemndas oppfatning er hverken inkassovarsel eller betalingsoppfordringen sendt til en adresse de hadde god grunn til å tro de ville nå skyldneren på. Varslene regnes derfor ikke som avsendt på betryggende måte og skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene er med dette bortfalt, inkassoloven § 17 fjerde ledd, jf. § 9.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og innbetalte inkassoomkostninger pliktes tilbakebetalt.

Rune Jensen